

τροποποίησης τους. Εάν δεν υπάρχουν τέτοιες συμφωνίες ή διακennινιημοί μεταξύ των ενδιαφερόμενων Κρατών Μερών, αυτά μπορούν να βασιστούν στην προκτιμενη Σύμβαση για να εγκυθιδρύσουν αμυθία συνεργασία ως προς την έρευνα και την καταστολή των αδικημάτων που καλύπτονται από αυτή. Οσάκις ιαρίσσεται ενδελεγγμένο, τα Κράτη Μέρη κάνουν πλήρη χρήση των συμφωνιών ή διακennινιημών, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών, για να ενισχύσουν τη συνεργασία μεταξύ των υπηρεσιών τους έρευνας και καταστολής.

3. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να συνεργάζονται, στη μέτρο των δυνατοτήτων τους, για να αναμπτισούν το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα που τελείται με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας.

Άρθρο 28

Συλλογή, ανταλλαγή και ανάλυση πληροφοριών για τη φύση του οργανωμένου εγκλήματος

1. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για την ανάλυση, με τη συνδρομή των επιτημονικών και ακαδημαϊκών κοινωτήτων, των τάσεων του οργανωμένου εγκλήματος στην επικράτεια του, των πονθηκών κάτω από τις οποίες λειτουργεί το οργανωμένο έγκλημα, καθώς και των επαγγελματικών ομάδων και τεχνολογικών που εμπλέκονται.

2. Τα Κράτη Μέρη μεριμνούν για την ανάπτυξη και την ανταλλαγή μεταξύ τους και μέσω διεθνών και περιφερειακών οργανισμών της εμπειρίας στην ανάλυση των οργανωμένων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Για το σκοπό αυτό ενδείκνυται η ανάπτυξη και η χρηστική χρήση εφαρμογών κοινών ορισμών, προτύπων και μεθόδων.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μεριμνά για την παρακολούθηση της πολιτικής και των πρακτικών μέτρων καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος και προβάλει σε αξιολογήσεις της αποτελεσματικότητας και της επάρκειας τους.

Άρθρο 29

Επιμόρφωση και τεχνική αρωγή

1. Κάθε Κράτος Μέρος, στη μέτρο που είναι αναγκαίο, θέτει σε εφαρμογή, αναπτύσσει ή βελτιώνει ειδικά προγράμματα επιμόρφωσης για το προσωπικό επιβολής του νόμου, στο οποίο περιλαμβάνονται και οι επαγγελματίες, ανακριτές και τελωνειακοί και άλλοι υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με την πρόληψη, την ενίχνευση και τον έλεγχο των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή. Τα εν λόγω προγράμματα μπορεί να περιλαμβάνουν αποσπόμενες και ανταλλαγές προσωπικού. Τα προγράμματα αυτά αναφέρονται ειδικότερα και στο μέτρο που επιρρέπει το εσωτερικό δικαιο, στα ακόλουθα :

(α) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την πρόληψη, ενίχνευση και καταπολέμηση των αδικημάτων που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

(β) στη δρομολόγηση και στις τεχνικές που χρησιμοποιούνται από πρόσωπα ύποπτα εμπλοκής σε αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, ακόμα και στις χάρες διαμετακίνησης, καθώς και στα πρόσφορα μέτρα για την καταπολέμηση τους.

(γ) στην παρακολούθηση της κίνησης του λαθρεμπορίου.

(δ) στην ενίχνευση και παρακολούθηση της κίνησης των προϊόντων εγκλήματος, της περιοσίως, του εξοπλισμού ή άλλων μέσων και των μεθόδων που

χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά, αποκρυφή ή στήκλυση των εν λόγω προϊόντων, περιουσίας, εξοπλισμού ή άλλων μέσων, καθώς επίσης και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του εξπλίμεντος χτήματος και άλλων οικονομικών εγκλημάτων.

(ε) στη συλλογή αποδείξεων.

(στ) στις τεχνικές ελέγχου των ελεύθερων ζωνών εμπορίου και των ελεύθερων λιμένων.

(ζ) στο σύγχρονο εξοπλισμό και στις τεχνικές των διοικητικών αρχών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η ηλεκτρονική παρακολούθηση, οι ελεγχόμενες παρადόσεις και οι επιχειρήσεις δικαιοσύνης.

(η) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος που τελείται με τη χρήση υπολογιστών, τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή άλλων μέσων σύγχρονης τεχνολογίας και

(θ) στις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την προστασία θυμάτων και μαρτύρων.

2. Τα Κράτη Μέρη βοηθούνται αμοιβαίως στη σχεδίαση και εφαρμογή προγραμμάτων έρευνας και επιμόρφωσης, που προορίζονται για την ανταλλαγή ειδικών γνώσεων και αναφέρονται στους τομείς της περιγραφόμενου 1 του άρθρου τούτου και για το σκοπό αυτό, όταν πρέπει, χρησιμοποιούν περιοριστικά και διεθνή συνέδρια και σεμινάρια, για την προώθηση της συνεργασίας και την υποκίνηση συζητήσεων επί προβλημάτων αμφίπλευ αναφέροντος, στα οποία περιλαμβάνονται τα προβλήματα και οι ανάγκες των Κρατών διαμετακείμενης.

3. Τα Κράτη Μέρη προάγουν την επιμόρφωση και τεχνική βοήθεια που διευκολύνει την έκδοση και την αμοιβαία δικαστική αρωγή. Τέτοια επιμόρφωση και τεχνική βοήθεια περιλαμβάνει γλωσσική εκπαίδευση, υποσπάσεις και ανταλλαγές προσωπικού των κεντρικών αρχών και οργανισμών, που έχουν σχετικές αρμοδιότητες.

4. Εάν υπάρχουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί, τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στον επαρκέστερο βαθμό, τις προσπάθειες μεγιστοποίησης των επιχειρησιακών και εμπορευτικών δραστηριοτήτων, εντός των διεθνών και περιοριστικών οργανισμών, στα πλαίσια και άλλων σχετικών διμερών και πολυμερών συμφωνιών και διακανονισμών.

Άρθρο 30

Άλλα μέτρα : Εφαρμογή της Σύμβασης μέσω της οικονομικής ανάπτυξης και της τεχνικής αρωγής

1. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν μέτρα που συμβάλλουν στην εφαρμογή της Σύμβασης στον καλύτερο δυνατό βαθμό, μέσω διεθνούς συνεργασίας, εκτιμώντας τις αρνητικές επιπτώσεις του οργανωμένου εγκλήματος στην κοινωνία γενικά και, ιδιαίτερα, στη βιώσιμη ανάπτυξη.

2. Τα Κράτη Μέρη καταβάλλουν συγκεκριμένες προσπάθειες, στα βαθμύ που είναι δυνατόν και σε συντονισμό μεταξύ τους, καθώς επίσης με διεθνείς και περιοριστικούς οργανισμούς, ώστε :

α. Να βελτιώσουν τη συνεργασία τους σε διάφορα επίπεδα με τις αναπτυσσόμενες χώρες, προκειμένου να ενισχυθεί η ικανότητα των τελευταίων για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος.

β. Να αυξήσουν την οικονομική και υλική αρωγή, προκειμένου να υποστηριχθούν οι προσπάθειες των αναπτυσσόμενων χωρών για αποτελεσματική

καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν με επιτυχία τη Σύμβαση.

γ. Να χορηγούν τεχνική βοήθεια σε αναπτυσσόμενες χώρες και χώρες με οικονομίες υπό μετάβαση, που θα τις βοηθήσει να ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους για την εφαρμογή της Σύμβασης. Προς τούτο, τα Κράτη Μέλη προσπαθούν να καταβάλουν επαρκείς και τακτικές εκούσιες εισοδήρες σε λογαριασμό που έχει ειδικά προοριστεί γι' αυτό, σε χρηματοδοτικό μηχανισμό των Ηνωμένων Εθνών. Τα Κράτη Μέλη μπορούν επίσης να μεριμνούν ειδικά, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο και τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής, για τη συνεισφορά στην ανωτέρω λογαριασμό ενός ποσοστού από τα χρήματα ή από την αντίστοιχη αξία των προϊόντων του εγκλήματος ή της περιουσίας που δημεύθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

δ) Να ενθαρρύνουν και να πείσουν άλλα Κράτη και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να συνεργασθούν μαζί τους στις προσπάθειες σύμφωνα με το άρθρο αυτή, παρέχοντας, ειδικώς, σε αναπτυσσόμενες χώρες περισσότερο επιμορφωτικά προγράμματα και σύγχρονο εξοπλισμό, προκειμένου να τις βοηθήσουν να εφαρμόσουν τη Σύμβαση αυτή.

3. Στο βαθμό που είναι εφικτό, τα μέτρα αυτά δεν θίγουν υφιστάμενες δεσμοφύσεις από ξένη αρχή ή από άλλους διακανονισμούς οικονομικής συνεργασίας σε διμερές, περιφερειακό ή διεθνές επίπεδο.

4. Τα Κράτη Μέλη μπαιρνών να συνάπτουν ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς για την παροχή υλικής και διανοητικής αρωγής, λαμβάνοντας υπόψη τους οικονομικούς διακανονισμούς που είναι απαραίτητοι, ώστε να καθίσταται αποτελεσματική η διεθνής συνεργασία που προβλέπεται από τη Σύμβαση αυτή και για την πρόληψη, την ανάχωση και τον έλεγχο του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 31

Πρόληψη

1. Τα Κράτη Μέλη μεριμνούν για την ανάπτυξη και αξιολόγηση εθνικών προγραμμάτων καθώς και για τη δημιουργία και προώθηση των καλύτερων πρακτικών και πολιτικών, που αποσκοπούν στην πρόληψη του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

2. Τα Κράτη Μέλη προσπαθούν, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εθνικού τους δικαίου, να μειώσουν μέσω κατάλληλων νομοθετικών, διοικητικών ή άλλων μέτρων τις υφιστάμενες ή μελλοντικές ευκαιρίες των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων να συμμετέχουν σε νόμιμες αγορές με τα προϊόντα εγκλήματος. Τα μέτρα αυτά πρέπει να εστιάζονται στα εξής:

(α) Στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ υπηρεσιών επιβολής του νόμου ή δημοσίων κατηγορών και συναφών ιδιωτικών οντοτήτων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η βιομηχανία.

(β) Στην προώθηση της ανάπτυξης προτύπων και διαδικασιών που αποβλέπουν στη διασφάλιση της ακεραιότητας δημοσίων και συναφών ιδιωτικών οντοτήτων, καθώς και κωδίκων συμπεριφοράς για αντίστοιχα επαγγέλματα, συγκεκριμένο δικηγόρους, συμβολαιογράφους, ωροτεχνικούς και λογιστές.

(γ) Στην πρόληψη της κατάχρησης από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες των διαδικασιών διαγωνισμών που διεξάγουν δημόσιες αρχές και των

επιδότησεων και αδειών που χορηγούν οι δημόσιες αρχές για εμπορικές δραστηριότητες.

(δ) Στην πράξη της κατάχρησης νομικών προσώπων από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν:

(ι) Τη δημιουργία δημόσιων αρχείων νομικών και φυσικών προσώπων που απχολούνται με την ίδρυση, διαχείριση και χρηματοδότηση νομικών προσώπων.

(ιι) Την εισαγωγή της δυνατότητας αποκλεισμού, με δικαστική εντολή ή άλλου πρόσφορο μέσο για εύληγη περίοδο, προσώπων που έχουν καταδικαστεί για αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή, έτσι ώστε να μην ενεργούν ως διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων που έχουν ιδρυθεί εντός της δικαιοδοσίας τους.

(ιιι) Τη δημιουργία εθνικών αρχείων για πρόσωπα που αποκλείστηκαν από το να ενεργούν ως διευθυντικά στελέχη νομικών προσώπων, και

(ιiv) Την ανταλλαγή πληροφοριών που περιέχονται στα αρχεία που αναφέρονται στις υποπαρεγράφους (δ) (ι) και (ιιι) της παρεγράφου αυτής με τις αρμόδιες αρχές άλλων Κρατών Μερών.

3. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να βοηθήσουν την επανένταξη στην κοινωνία προσώπων που καταδικάστηκαν για αδικήματα που καλύπτονται από τη Σύμβαση αυτή.

4. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να αξιολογούν κατά περιόδους τα σχετικά νομικά-μέσα και τις διοικητικές πρακτικές προκειμένου να επισημάνουν αν προσφέρονται για κατάχρηση από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.

5. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να προαγάγουν την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την ύπαρξη, τις αιτίες, τη σοβαρότητα και την απειλή που προέρχεται από το διεθνές οργανωμένο έγκλημα. Μπορούν να δίνουν πληροφoρίες, όπου ενδείκνυται, με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και υιοθετούν μέτρα για την προαγωγή της συμμετοχής του κοινού στην πρόληψη και καταπολέμηση του εν λόγω εγκλήματος.

6. Κάθε Κράτος Μέρος γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών το όνομα και τη διεύθυνση της αρχής ή των αρχών που μπορούν να βοηθήσουν άλλα Κράτη Μέρη να προωθήσουν μέτρα πρόληψης του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος.

7. Τα Κράτη Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους και με αρμόδιους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς, κατά τον προσφορότερο τρόπο, για την προαγωγή και ανάπτυξη των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο τούτο. Αυτά περιλαμβάνουν και τη συμμετοχή σε διεθνή προγράμματα που αποσκοπούν στην πρόληψη του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος, συμβλώνοντας, για παράδειγμα, τις περιστάσεις που καθιστούν τις κοινωνικά περιθωριοποιημένες ομάδες ευάλωτες στη δράση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 32

Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης

1. Με τη διάταξη αυτή ιδρύεται Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης για τη βελτίωση της ικανότητας των Κρατών Μερών προς καταπολέμηση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και προς προαγωγή και ανασκόπηση της εφαρμογής της Σύμβασης.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί τη Διάσκεψη των Μερών όχι αργότερα από την άμεσο έτους από τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης. Η

Διάσκεψη των Μερών υιοθετεί διαδικαστικούς κανόνες και κανόνες που διέπουν τις δραστηριότητες που περιγράφονται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού (στους οποίους περιλαμβάνονται και οι κανόνες που αναφέρονται στην πληρωμή δαπανών που πραγματοποιούνται κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων αυτών).

3. Η Διάσκεψη των Μερών υιοθετεί τους μηχανισμούς προς επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, στους οποίους συμπεριλαμβάνεται:

(α) Η διευκόλυνση των δραστηριοτήτων των Κρατών Μερών κατά τα άρθρα 29, 30 και 31 της Σύμβασης, μεταξύ των οποίων και η ενθάρρυνση της κινητοποίησης εθελοντικών εισοδημών.

(β) Η διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των Κρατών Μερών, σε σχέση με τα χαρακτηριστικά και τις τάσεις του οργανωμένου διεθνικού εγκλήματος και τις επιτυχείς πρακτικές για την καταπολέμηση του.

(γ) Η συνεργασία με σχετικούς διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

(δ) Η περιοδική εξέταση της εφαρμογής της Σύμβασης.

(ε) Η υποβολή εισηγήσεων για τη βελτίωση και την εφαρμογή της Σύμβασης.

4. Για τους σκοπούς των εδαφίων δ' και ε' της παραγράφου 3 του άρθρου τούτου, η Διάσκεψη των Κρατών Μερών ενημερώνεται σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν τα Κράτη-Μέρη για την εφαρμογή της Σύμβασης και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν στην εφαρμογή της, από πληροφορίες που παρέχουν τα ίδια τα Κράτη-Μέρη και συμπληρωματικοί εξεταστικοί μηχανισμοί, της οποίας μπορεί να ιδρύσει η Διάσκεψη των Μερών.

5. Κάθε Κράτος Μέρος παρέχει στη Διάσκεψη των Κρατών Μερών πληροφορίες για τα προγράμματα του, τα σχέδια και τις πρακτικές του, καθώς και για τα νομοθετικά και διοικητικά μέτρα εφαρμογής της Σύμβασης, εφόσον ζητηθεί από τη Διάσκεψη των Μερών.

Άρθρο 33

Γραμματεία

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών παρέχει τις αναγκαίες γραμματειακές υπηρεσίες στη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης.

2. Η γραμματεία :

(α) Βοηθά τη Διάσκεψη των Μερών να εκπληρώσει τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 32 της Σύμβασης, προετοιμάζει και παρέχει τις αναγκαίες υπηρεσίες για τις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Μερών.

(β) Μετά από αίτημα, βοηθά τα Κράτη-Μέρη να παρέχουν πληροφορίες στη Διάσκεψη των Μερών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 32 παράγραφος 5 της Σύμβασης, και

(γ) Διασφαλίζει τον αναγκαίο συντονισμό με τις γραμματείες των σχετικών διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

Άρθρο 34

Εφαρμογή της Σύμβασης

1. Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει το αναγκαίο μέτρο, στα οποία περιλαμβάνονται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του εσωτερικού του δικαίου, για να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κατά τη Σύμβαση αυτή.

2. Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, 6, 8 και 23 της Σύμβασης πρέπει να θεσπισθούν στο εσωτερικό δίκαιο κάθε Κράτους Μέρους ανεξάρτητα από τη διεθνική φύση τους ή την εμπλοκή οργανωμένης εγκληματικής ομάδας, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, με εξαίρεση το άρθρο 5, στο μέτρο που αυτό απαιτεί την εμπλοκή οργανωμένης εγκληματικής ομάδας.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να υιοθετεί μέτρα σοβαρότερα ή ανστηρότερα από αυτά που προβλέπονται στη Σύμβαση, για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Άρθρο 35

Επίλυση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρος προσπαθούν να επιλύουν τις διαφορές που αφορούν την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής με διαπραγματεύσεις.

2. Κάθε διαφορά μεταξύ δύο ή περισσότερων Κρατών Μερών που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης, η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μέσα σε εύλογο χρόνο, υποβάλλεται σε διαιτησία ύστερα από αίτηση ενός από τα Κράτη Μέρη αυτά. Εάν, έξι μήνες μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για διαιτησία, τα εν λόγω Κράτη Μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για την οργάνωση της διαιτησίας, οποιοδήποτε από αυτά μπορεί να παραπέμψει τη διαφορά στο Διεθνές Δικαστήριο, υποβάλλοντας αίτηση σύμφωνα με το Καταστατικό του Δικαστηρίου.

3. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης στη Σύμβαση, να δηλώσει ότι δεν δεσμεύεται από την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Τα άλλα Κράτη Μέρη δεν δεσμεύονται από την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, έναντι του Κράτους Μέρους που έχει διατυπώσει τέτοιη επιφύλαξη.

4. Κάθε Κράτος Μέρος που έχει διατυπώσει επιφύλαξη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, μπορεί οποτεδήποτε να την αναστείλει με γνωστοποίηση προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 36

Υπογραφή, επικύρωση, αποδοχή, έγκριση και προσχώρηση

1. Η Σύμβαση αυτή είναι ανοικτή σε όλα τα Κράτη για υπογραφή από 12 έως 15 Δεκεμβρίου 2000 στο Παλιέρνο Ιταλίας και μετέπειτα στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη μέχρι 12 Δεκεμβρίου 2002.

2. Η Σύμβαση είναι επίσης ανοικτή για υπογραφή από περιφερειακούς οργανισμούς οικονομικής ενσωμάτωσης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον ένα Κράτος μέλος τέτοιου οργανισμού έχει υπογράψει τη Σύμβαση αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

3. Η Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης μπορεί να καταθέσει τα έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης του, εφόσον ένα τουλάχιστον από τα Κράτη μέλη του έχει ενεργήσει ομοίως. Στις εν λόγω έγγραφα της επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ο ανωτέρω οργανισμός οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητάς του, σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού της αρμοδιότητάς του.

4. Η Σύμβαση είναι ανοικτή σε προσχώρηση από κάθε Κράτος και κάθε περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης, τον οποίο ένα τουλάχιστον Κράτος μέλος είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Κατά το χρόνο της προσχώρησης του, ο περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης οφείλει να δηλώσει το βαθμό αρμοδιότητάς του, σε σχέση με τα ζητήματα που διέπονται από τη Σύμβαση αυτή. Ο ίδιος οργανισμός οφείλει επίσης να πληροφορεί τον θεματοφύλακα για κάθε σχετική μεταβολή του βαθμού της αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 37

Σχέση με τα πρωτόκολλα

1. Η Σύμβαση αυτή μπορεί να συμπληρωθεί με ένα ή περισσότερα πρωτόκολλα.

2. Για να γίνει Μέρος σε πρωτόκολλο, ένα Κράτος ή ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενοποίησης πρέπει επίσης να είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής.

3. Κανένα Κράτος Μέρος της Σύμβασης δεν δεσμεύεται από πρωτόκολλο εκτός αν καταστεί Μέρος του πρωτοκόλλου σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού.

4. Κάθε πρωτόκολλο της Σύμβασης ερμηνεύεται σε συσχετισμό με αυτή αφού ληφθεί υπόψη ο σκοπός του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 38

Θέση σε ισχύ

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την ενανηκοστή ημέρα μετά της ημερομηνία κατάθεσης του τεσσαρακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης. Για τους σκοπούς της παραγράφου αυτής, έγγραφο που κατατίθεται από περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης δεν συνυπολογίζεται σε εκείνα που κατατέθηκαν από Κράτη μέλη του εν λόγω οργανισμού.

2. Για κάθε Κράτος ή περιφερειακό οργανισμό οικονομικής ενοποίησης που επικυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στη Σύμβαση μετά την κατάθεση του τεσσαρακοστού εγγράφου, η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω Κράτος ή οργανισμό του σχετικού εγγράφου.

Άρθρο 39

Τροποποίηση

1. Μετά πάροδο πέντε ετών από του τεθεί σε ισχύ η Σύμβαση αυτή, κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να προτείνει τροποποίηση και να την καταθέσει στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος μετά εκούια διαβιβάζει την τροποποίηση που προτείνεται στα Κράτη Μέλη και στη Διάσκεψη των Μερών της Σύμβασης, για να εξετάσουν και αποφασίσουν επί της προτάσεως. Η Διάσκεψη των Μερών καταρτίζει κάθε προσπάθεια προκειμένου να επιτύχει συναίνεση για κάθε τροποποίηση. Εάν όλες οι προσπάθειες για συναίνεση εξαντληθούν και δεν επιτευχθεί συμφωνία, ως έσχατο μέσο, για την υιοθέτηση της τροποποίησης απαιτείται πλειψηφία των δύο τρίτων των Κρατών Μερών που παρίστανται και υψιζούν κατά τη σύνοδο της Διάσκεψης των Μερών.

2. Περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ενάποίσης, για ζητήματα που εμπλέκουν στην αρμοδιότητα τους, ασκούν το δικαίωμα ψήφου βάσει του άρθρου τούτου με αριθμό ψήφου ίσο προς τον αριθμό των Κρατών μελών τους που είναι Μέλη της Σύμβασης αυτής. Οι εν λόγω οργανισμοί δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου, εάν τα Κράτη μέλη τους ασκήσουν το δικό τους και αντιστρόφως.

.... 3. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου ... αυτού υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα Κράτη Μέλη.

4. Τροποποίηση που υιοθετείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού τίθεται σε ισχύ, ως προς ένα Κράτος Μέρος, ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία κατάθεσης στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης της εν λόγω τροποποίησης.

5. Όταν μια τροποποίηση τεθεί σε ισχύ, είναι δεσμευτική για τα Κράτη Μέλη που εξέφρασαν τη συγκατάθεση τους να δεσμεύονται από αυτή. Τα άλλα Κράτη Μέλη εξακλόνησέν να δεσμεύονται από τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής και από όλες άλλες προηγούμενες τροποποιήσεις έχουν επικυρώσει, αποδεχθεί ή εγκρίνει.

Άρθρο 40

Καταγγελία

1. Κάθε Κράτος Μέρος μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση με γραπτή γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία αυτή έχει αποτελέσματα ένα έτος μετά τη λήψη της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

2. Ένας περιφερειακός οργανισμός οικονομικής ενάποίσης παύει να είναι Μέρος της Σύμβασης αυτής, όταν όλα τα Κράτη μέλη του την καταγγέλλουν.

3. Η καταγγελία της Σύμβασης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου τριτοου, συνεπάγεται και την καταγγελία όλων των πρωτοκόλλων της.

Άρθρο 41

Θεματοφύλακας και γλώσσες

1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ορίζεται θεματοφύλακας της Σύμβασης αυτής.

2. Το πρωτότυπο της Σύμβασης, της υποίας τα κείμενα στην Αραβική, Κινέζικη, Αγγλική, Γαλλική, Ρωσική και Ισπανική γλώσσα είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στην Γενική Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών.

Σε πίστωση των ανατέρων, οι κάτωθι υπογράφοντες πληρεξούσιοι, δυνάτως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την Σύμβαση αυτή.

I

Πρωτόκολλο για την Πρόληψη, Καταστολή και Τιμωρία της Διακίνησης Προσώπων, Ιδιαίτερα Γυναικών και Παιδιών, που συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος

Προσώμιο

Τα Κράτη Μέλη του Πρωτοκόλλου τούτου,

Δηλώνοντας ότι η αποτελεσματική δράση για την πρόληψη και την καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, απαιτεί συνολική διεθνή προσέγγιση στις χώρες προέλευσης, διελεύσης και προορισμού, η οποία περιλαμβάνει μέτρα πρόληψης της εν λόγω διακίνησης, τιμωρίας των διακινητών και προστασίας των θυμάτων της διακίνησης, συμπεριλαμβανομένης της προσπάθειας των διεθνώς αναγνωρισμένων ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους,

Διαβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι, παρά την ύπαρξη διαφόρων διεθνών νομικών πράξεων που περιέχουν κανόνες και πρακτικά μέτρα για την καταπολέμηση της εκμετάλλευσης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, δεν υπάρχει καμία παγκόσμια νομική πράξη που να ασχολείται με όλες τις πτυχές της διακίνησης προσώπων,

Αισχυρόντας επειδή, εφόσον δεν υπάρχει τέτοια νομική πράξη, πρότυπα που είναι ευάλευτα στη διακίνηση δεν προστατεύονται επαρκώς,

Υπευθυμίζοντας την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 53/111 από 9 Δεκεμβρίου 1998, με την οποία η Συνέλευση αποφάσισε να δημιουργήσει μια ανεική διακυβερνητική ad hoc επιτροπή για να εξεργαστεί μια πλήρη διεθνή σύμβαση κατά του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και να συζητήσει την εξεργασία, μεταξύ άλλων, μιας διεθνούς νομικής πράξης που θα ασχολείται με τη διακίνηση γυναικών και παιδιών,

Πεπεισμένα ότι η συμπλήρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος με μια διεθνή νομική πράξη για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, θα είναι χρήσιμη για την πρόληψη και την καταπολέμηση αυτού του εγκλήματος.

Συμφώνησαν τα εξής

I. Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Σχέση με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος

1. Το Πρωτόκολλο αυτό συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος και ερμηνεύεται μαζί με τη Σύμβαση.
2. Οι διατάξεις της Σύμβασης εφαρμόζονται *mutatis mutandis* στο Πρωτόκολλο, αν δεν προβλέπεται διαφορετικό σ' αυτό.
3. Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, θεωρούνται ως αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2

Δήλωση σκοπού

Σκοποί του Πρωτοκόλλου τούτου είναι:

- (α) Η πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων με ιδιαίτερη προσοχή στις γυναίκες και τα παιδιά·
- (β) Η προστασία και αρωγή προς τα θύματα της διακίνησης αυτής, με πλήρη σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα τους και
- (γ) Η προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών Μερών για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών.

Άρθρο 3

Έννοια όρων

Για τους σκοπούς του Πρωτοκόλλου τούτου :

(α) «διακίνηση προσώπων» νοείται η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος ή η υποδοχή προσώπων, με την απειλή ή χρήση βίας ή άλλων μορφών εξαναγκασμού, με απειλή, εξαπάτηση, παρακίνηση, κατάχρηση εξουσίας ή σύβλητης θέσης ή με παροχή ή υποδοχή χρημάτων ή οφελειμάτων για να επιτευχθεί η συγκατάθεση προσώπου που έχει τον έλεγχο άλλου προσώπου, με σκοπό την εκμετάλλευση. Η εκμετάλλευση περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την εκμετάλλευση της πνευτικής ή άλλων μορφών γενετικής εκμετάλλευσης, την αναγκαστική εργασία ή παροχή υπηρεσιών, τη δουλεία ή πρακτικές παρόμοιες με τη δουλεία, την υποτέλεια ή την εκμετάλλευση οργάνων.

(β) Η συγκατάθεση του θύματος της διακίνησης προσώπων για την σκοπούμενη εκμετάλλευση, όπως αυτή ορίζεται στην υποπαράγραφο (α), δεν λαμβάνεται υπόψη όταν έχει χρησιμοποιηθεί οποιονδήποτε από τα μέσα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο αυτή.

(γ) Η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος ή υποδοχή παιδιού με σκοπό την εκμετάλλευση θεωρείται ως «διακίνηση προσώπων» ακόμα κι αν δεν έχει χρησιμοποιηθεί κανένα από τα μέσα που αναφέρονται στην υποπαράγραφο (α).

(δ) «Παιδί» νοείται οποιονδήποτε πρόσωπο κάτω των δεκαοκτώ ετών.

Άρθρο 4

Πεδίο εφαρμογής

Το Πρωτόκολλο εφαρμόζεται, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτό, για την πρόληψη, διερεύνηση και δίωξη των αδικημάτων που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου. Εφόσον τα αδικήματα αυτά είναι διεθνή ως προς τη φύση τους και εμπλέκεται σ' αυτά οργανωμένη εγκληματική ομάδα, καθώς επίσης και για την προστασία των θυμάτων τέτοιων αδικημάτων.

Άρθρο 5

Ποινικοποίηση

1. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί νομοθετικά και άλλα μέτρα, που είναι αναγκαία για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 του Πρωτοκόλλου αυτού, όταν τελούνται με πρόθεση

2. Κάθε Κράτος Μέρος υιοθετεί επίσης νομοθετικά και άλλα μέτρα, που είναι αναγκαία για να θεσπισθούν ως ποινικά αδικήματα :

α) Με την επιφύλαξη των βασικών εννοιών του νομικού του συστήματος, η απόπειρα τέλεσης αδικήματος, που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

β) Η συμμετοχή σε αδικήμα που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού

γ) Η οργάνωση ή καθοδήγηση άλλων προσώπων για τη διάπραξη αδικήματος, που θεσπίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

II. Προστασία θυμάτων διακίνησης προσώπων

Άρθρο 6

Αρωγή και προστασία των θυμάτων διακίνησης προσώπων

1. Στις περιπτώσεις που ενδείκνυται και στο βαθμό που είναι δυνατό κατά το εσωτερικό του δικαίου, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει μέτρα για να προστατεύσει την ιδιωτική ζωή και την ταυτότητα των θυμάτων διακίνησης προσώπων. Στα οποία περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, η εμπιστευτική διεξαγωγή των νομικών διαδικασιών που σχετίζονται με τη διακίνηση αυτή.

2. Κάθε Κράτος Μέρος διασφαλίζει ότι το εσωτερικό νομικό ή διοικητικό του σύστημα περιλαμβάνει μέτρα, ώστε να παρέχονται στα θύματα διακίνησης προσώπων, όταν συντρέχει περίπτωση :

(α) Πληροφορίες για τις σχετικές δικαστικές και διοικητικές διαδικασίες

(β) Αρωγή, όπως οι υπόψεις και ανησυχίες τους να καταστεί δυνατό να παρουσιασθούν και να εξετασθούν στα κατάλληλα στάδια της δικαστικής διαδικασίας εναντίον των δράστων, κατά τρόπο που δεν παραβιάζεται το δικαίωμα της υπεράσπισης.

3. Κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής μέτρων που διασφαλίζουν τη σωματική, ψυχολογική και κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων

της διακίνησης προσώπων, σε συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις, άλλες σχετικές οργανώσεις και κοινωνικούς φορείς, στα οποία περιλαμβάνεται, εφόσον συντρέχει περίπτωση, η παροχή ιδίως:

- (α) Κατάλληλης στέγασης.
- (β) Συμφουλίϊν και πληροφωριών, ειδικότερα σε σχέση με τα νομικά τους δικαιώματα, σε γνώση των τα θύματα της διακίνησης προσώπων κατανοούν
- (γ) Ιατρικής, ψυχολογικής και υλικής βοήθειας, και
- (δ) Ευκαιριών απασχόλησης, εκπαίδευσης και επιμόρφωσης.

4. Κάθε Κράτος Μέρος, κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού, λαμβάνει υπόψη, την ηλικία, το φύλο και τις ειδικές ανάγκες των θυμάτων της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα τις ειδικές ανάγκες των παιδιών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται η κατάλληλη στέγαση, εκπαίδευση και φροντίδα.

5. Κάθε Κράτος Μέρος προσπαθεί να παράσχει σωματική ασφάλεια στα θύματα της διακίνησης προσώπων, όπο βρίσκονται στην επικράτειά του.

6. Κάθε Κράτος Μέρος, διασφαλίζει ότι το εσωτερικό νομικό του σύστημα περιλαμβάνει μέτρα που προσφέρουν στα θύματα της διακίνησης προσώπων τη δυνατότητα αποκατάστασης των ζημιών που υπέστησαν.

Άρθρο 7

Καθεστώς των θυμάτων διακίνησης προσώπων στα Κράτη υποδοχής

1. Πέραν από τα μέτρα που λαμβάνονται κατά το άρθρο 6 του Πρωτοκόλλου αυτού, κάθε Κράτος Μέρος εξετάζει τη δυνατότητα να υιοθετήσει νομοθετικά και άλλα πρόσφορα μέτρα, που επιτρέπουν στα θύματα της διακίνησης προσώπων να παραμείνουν στην επικράτεια του, προσωρινά ή μόνιμα, κατά περίπτωση.

2. Κατά την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου τούτου, κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει υπόψη, στο μέτρο που αρμόζει, παράγοντες ανθρωπισμού και ανθρωπιάς.

Άρθρο 8

Επανεκτατισμός των θυμάτων διακίνησης προσώπων

1. Το Κράτος Μέρος, υπήκουσ του οποίου είναι το θύμα διακίνησης προσώπων ή στο οποίο το πρόσωπο είχε δικαίωμα μόνιμης κατοικίας κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής, διευκολύνει και δέχεται με την οφειλόμενη επιμέλεια για την αποβίβα του προσώπου αυτού, την επιστροφή του χωρίς αδικαιολόγητη ή υπέρμετρη καθυστέρηση.

2. Όταν ένα Κράτος Μέρος επιστρέφει θύμα διακίνησης προσώπων σε Κράτος Μέρους του οποίου το πρόσωπο υπάγεται είναι υπήκουσ ή στο οποίο είχε, κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής, δικαίωμα μόνιμης κατοικίας, η εν λόγω επιστροφή θα είναι κατά προτίμηση οικειοθελής και θα γίνεται με την οφειλόμενη επιμέλεια για την ασφάλεια του προσώπου και την τήρηση των νομικών διαδικασιών, που έχουν σχέση με το γεγονός ότι το πρόσωπο είναι θύμα διακίνησης προσώπων.

3. Ματά από αίτημα Κράτους Μέρους υποδοχής, το Κράτος Μέρος στο οποίο απευθύνεται το αίτημα επιζητεί χωρίς υπέρμετρη ή αδικαιολόγητη καθυστέρηση, αν το πρόσωπο που είναι θύμα διακίνησης προσώπων είναι υπήκουσ του

ή είχε το δικαίωμα μόνιμης κατοικίας στην επικράτεια του κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής.

4. Για να διευκολυνθεί η επιστροφή θύματος διακίνησης προσώπων που δεν διαθέτει τα κατάλληλα έγγραφα, το Κράτος Μέρος του οποίου το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος ή στο οποίο είχε το δικαίωμα μόνιμης κατοικίας κατά το χρόνο εισόδου στην επικράτεια του Κράτους Μέρους υποδοχής δέχεται να εκδώσει, μετά από αίτημα του Κράτους Μέρους υποδοχής, τα ταξιδιωτικά έγγραφα ή κάθε άλλη άδεια που είναι απαραίτητη για να μπορέσει το πρόσωπο να ταξιδεύει και να επέλθει ξανά στην επικράτεια του.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται σε θύματα διακίνησης προσώπων από το εσωτερικό δίκαιο του Κράτους Μέρους υποδοχής.

6. Το άρθρο αυτό ισχύει με την επιφύλαξη κάθε διμερούς ή πολυμερούς συμφωνίας ή διοικητισμού που διέπει, εν όλω ή εν μέρει, την επιστροφή θυμάτων διακίνησης προσώπων.

III. Πρόληψη, συνεργασία και άλλα μέτρα

Άρθρο 9

Πρόληψη διακίνησης προσώπων

1. Τα Κράτη Μέρη θεσπίζουν ολοκληρωμένες πολιτικές, προγράμματα και άλλα μέτρα:

- (α) Για την πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων, και
- (β) Για την προστασία των θυμάτων διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, από το να καταστούν και πάλι θύματα.

2. Τα Κράτη Μέρη προσπαθούν να λάβουν μέτρα, όπως έρευνα, πληροφόρηση και εκστρατείες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και κοινωνικές και οικονομικές πρωτοβουλίες για την πρόληψη και καταπολέμηση της διακίνησης προσώπων.

3. Οι πολιτικές, τα προγράμματα και άλλα μέτρα που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό περιλαμβάνουν τη συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις, άλλους σχετικούς οργανισμούς και κοινωνικούς φορείς.

4. Τα Κράτη Μέρη λαμβάνουν ή ενισχύουν μέτρα, ιδίως με διμερείς ή πολυμερείς συνεργασίες, για να απελευθερώσουν τους παρόντες που καθίστανται τα πρόσωπα, ιδιαίτερα τις γυναίκες και τα παιδιά, ευάλωτα στη διακίνηση, όπως η φτώχεια, η υπενέσχεση και η έλλειψη ίσων ευκαιριών.

5. Τα Κράτη Μέρη μεδετούν ή ενισχύουν νομοθετικά ή άλλα μέτρα, όπως εκπαιδευτικά, κοινωνικά ή πολιτιστικά, ιδίως με διμερείς και πολυμερείς συνεργασίες, για να απειθαρχύνουν τη ζήτηση που υποβάλλει όλες τις μορφές εκμετάλλευσης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, οι οποίες πάσχουν στη διακίνηση.

Άρθρο 10

Ανταλλαγή πληροφοριών και επιμόρφωση

1. Οι Αρχές επιβολής του νόμου, της μετανάστευσης και άλλες ανάλογες των Κρατών Μερών, συνεργάζονται μεταξύ τους, κατά τις περιστάσεις, ανταλλάσσοντας

πληροφορίες, σύμφωνα με το εσωτερικό τους δίκαιο, για να μπορούν να προσδιορίζουν :

α. Εάν άτομα που διασχίζουν ή επιχειρούν να διασχίσουν διεθνή σύνορα με ταξιδιωτικά έγγραφα που ανήκουν σε άλλα πρόσωπα ή χωρίς ταξιδιωτικά έγγραφα είναι δράστες ή θύματα διακίνησης προσώπων.

β. Τους τύπους των ταξιδιωτικών εγγράφων, τα οποία χρησιμοποιήσαν ή επιχειρήσαν να χρησιμοποιήσουν άτομα για να διασχίσουν διεθνή σύνορα, προς το σκοπό της διακίνησης προσώπων.

γ. Τα μέσα και τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες για τη διακίνηση προσώπων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η στρατολόγηση και η μεταφορά των θυμάτων, τις διεδρομές και τους δεσμούς μεταξύ των ατόμων και των ομάδων που εμπλέκονται σε τέτοιες ειδικές διακινήσεις, και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για τον εντοπισμό τους.

2. Τα Κράτη Μέρη εξασφαλίζουν ή βελτιώνουν την επιμόρφωση των οργάνων που είναι επιφορτισμένα με την επιβίβη του νόμου, την μετανάστευση και άλλα συναφή, στην πρόληψη της διακίνησης προσώπων. Η επιμόρφωση πρέπει να εστιάζεται στις μεθόδους πρόληψης τέτοιων διακινήσεων, στη δίωξη των διακινητών και στην προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων, στην οποία περιλαμβάνεται και η προστασία των θυμάτων από τους διακινητές. Η επιμόρφωση πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη προς εξέταση θεμάτων σχετικών με τα ανθρώπινα δικαιώματα ή ευαίσθητων θεμάτων που έχουν σχέση με την παιδική ηλικία και τα φύλα και πρέπει να ενθαρρύνει τη συνεργασία με μη κυβερνητικούς οργανισμούς, άλλους συναφείς οργανισμούς και άλλους κοινωνικούς φορείς.

3. Το Κράτος Μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες οφείλει να συμμορφώνεται σε κάθε αίτηση του Κράτους Μέρους που διαβίβασε τις πληροφορίες, η οποία θέτει περιρισμούς στη χρήση τους.

Άρθρο 11

Συνοριακά μέτρα

1. Με την επιφύλαξη των διεθνών δεσμεύσεων αναφορικά με την ελεύθερη μετακίνηση προσώπων, τα Κράτη Μέρη ενισχύουν, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τους συνοριακούς ελέγχους που είναι αναγκαίοι για την πρόληψη και τον εντοπισμό της διακίνησης προσώπων.

2. Κάθε Κράτος Μέρους υιοθετεί νομοθετικά ή άλλα πρόσφορα μέτρα για να εμποδίσει, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, τη χρήση μεταφορικών μέσων, τα οποία χρησιμοποιούνται από εμπορικούς μεταφορείς, για τη διάπρυξη των αδικημάτων που διαπράττονται σύμφωνα με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου αυτού.

3. Όσο αρμόζει, και με την επιφύλαξη της εφερμεγής διεθνών συμβάσεων, τέτοια μέτρα περιλαμβάνουν τη θέσπιση της υποχρέωσης των εμπορικών μεταφορέων, στους οποίους περιλαμβάνεται κάθε μεταφορική εταιρεία ή ο ιδιοκτήτης ή το πρόσωπο που εκμεταλλεύεται οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο, να εξυπογράφουν ότι όλοι οι επιβίτες κατέχουν τα ταξιδιωτικά έγγραφα που απαιτούνται για την είσοδο στο Κράτος υποδοχής.

4. Κάθε Κράτος Μέρους λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, για να προβλέψει κυρώσεις, σε περιπτώσεις παράβασης της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του άρθρου αυτού.

5. Κάθε Κράτος Μέρους εξετάζει τη λήψη μέτρων που επιτρέπουν, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την άρνηση εισόδου ή την ανάκληση των θεωρήσεων